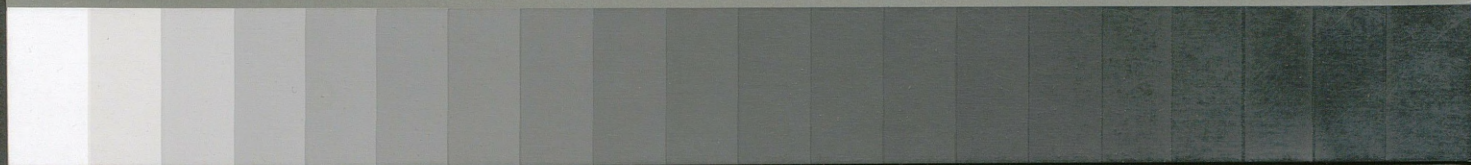

Grey Scale #13

DANES
-PICTA
.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

CENTRALNA SZKOŁA STRAŻY GRANICZNEJ

REGULAMIN ODDZIAŁÓW KOŁARZY

Przedruk M. S. W. Dep. Dow.
Ogólnego Nr. 2800-10/Wyszk.

RAWA RUSKA — MARZEC, 1939.

CENTRALNA SZKOŁA STRAŻY GRANICZNEJ

REGULAMIN ODDZIAŁÓW KOŁARZY

Przedruk M. S. W. Dep. Dow.
Ogólnego Nr. 2800-10/Wyszk.

R A W A R U S K A — M A R Z E C, 1939.

CENTRALNA SZKOŁA STRAŻY GRANICZNEJ

V

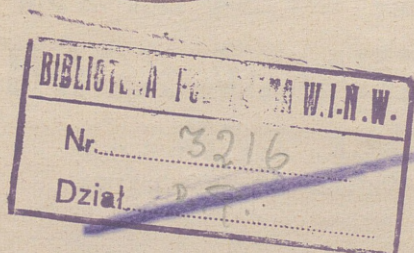
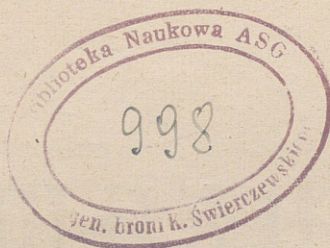
REGULAMIN ODDZIAŁÓW KOŁARZY

Przedruk M. S. W. Dep. Dow,
Ogólnego Nr. 2800-10/Wyszk.

Handwritten signature and date: 2002/10/17

A W A R U S K A — M A R Z E C, 1939.

Handwritten initials: R.P.

142/3216

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
DEPARTAMENT DOWODZENIA OGÓLNEGO

Nr. 2800—10/Wyszk.

Warszawa, 8/VII 1935 r.

Regulamin oddziałów kolarzy piechoty — Projekt.

Rozkaz wprowadzający

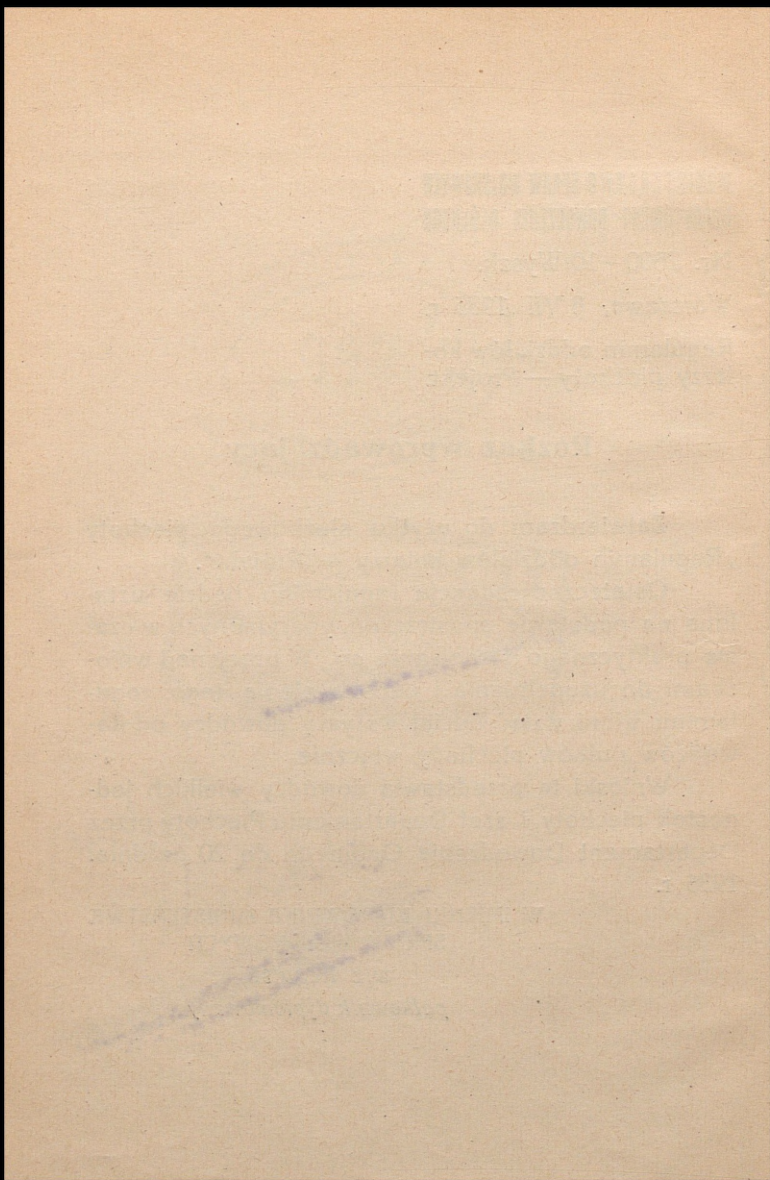
Zatwierdzam do użytku służbowego piechoty „Regulamin oddziałów kolarzy — Projekt”.

Ostateczna redakcja regulaminu będzie ustalona na podstawie spostrzeżeń, poczynionych w czasie praktycznego stosowania go. W pracy nad wnioskami do uzupełnienia i udoskonalenia tego regulaminu winni wziąć udział wszyscy dowódcy od dowódców pułków piechoty włącznie.

Wnioski te przedstawiają dowódcy wielkich jednostek piechoty i szef Departamentu Piechoty przez Departament Dowodzenia Ogólnego do 20 grudnia. 1936 r.

W IMIENIU KIEROWNIKA MINISTERSTWA
SPRAW WOJSKOWYCH

w/z *Regulski*
pułkownik dyplomowany

T R E Ś Ć
ROZDZIAŁ A.
POSTANOWIENIA OGÓLNE.

I. Uwagi ogólne.

1. Charakterystyka oddziałów kolarzy.	str. 1
2. Wpływ terenu i warunków atmosferycz- nych na działanie kolarzy	" 2
3. Zdolność marszowa kolarzy.	" 3
4. Broń.	" 3
5. Sprzęt.	" 4

II. Współdziałanie innych broni.

6. Kawaleria i zwiadowcy konni.	" 4
7. Broń pancerna.	" 5
8. Łączność z lotniskiem.	" 6
9. Obrona przeciwlotnicza.	" 6
10. Obrona przeciwgazowa.	" 6
11. Obrona przeciwpancerna.	" 7

III. Dowodzenie.

12. Charakterystyka dowodzenia.	" 8
13. Sygnały i znaki	" 9
14. Meldunki.	" 10

IV. Łączność.

15. Nawiązanie łączności.	" 10
16. Miejsce postoju dowódcy kolarzy	" 11

17. Łańcuch sztafet rozstawnych.	str. 11
18. Sygnalizacja optyczna i dźwiękowa.	„ 12
19. Telefon.	„ 13

ROZDZIAŁ B.

ODDZIAŁY STRZELECKIE KOLARZY

I. Pojedynczy strzelec=kolarz.

a) musztra z rowerem w ręku.

20. Podstawa zasadnicza z rowerem.	str. 14
21. Podstawa swobodna z rowerem.	„ 14
22. Odłóż rower.	„ 14
23. Marsz z rowerem.	„ 15
24. Rodzaje kroków, bieg i stój.	„ 15
25. Zwroty w miejscu.	„ 15
26. Zwroty w marszu.	„ 15
27. Padnij.	„ 16
28. Powstań.	„ 16
29. Salutowanie w miejscu, w marszu w jeździe	„ 16
30. Noszenie roweru.	„ 16
31. Prowadzenie dwóch rowerów.	„ 17
32. Przewieszanie karabinka.	„ 17
33. Zdejmowanie kbk.	„ 17
34. Inne chwytty bronią.	„ 17
35. Kryj się.	„ 18
36. Skoki.	„ 18

b) Musztra — w jeździe na rowerze.

37. Jazda na rowerze.	„ 18
-----------------------	------

38. Jazda z prowadzeniem drugiego roweru.	str. 19
c) Walka.	
39. Postanowienia ogólne.	„ 20
40. Szperacze.	„ 20
41. Łączność.	„ 21
42. Wypatrywanie powietrza.	„ 21
43. Kolarz w marszu i na postoju.	„ 21

II. Drużyna

a) Postanowienia ogólne.	
44. Skład drużyny.	„ 23
b) Musztra zwarta z rowerami w ręku.	
45. Szyki.	„ 23
46. Rozejść się.	„ 23
47. Odstępowanie i łączenie.	„ 23
48. Poruszenia i chwyt bronią.	„ 24
49. Sprawianie szyków.	„ 24
50. Marsz i zatrzymanie.	„ 26
51. Ustawianie rowerów w kozły.	„ 26
52. Na kierowniki broń i w kozły broń.	„ 27
53. Składanie oporządzenia.	„ 27
54. Rozejść się po ustawieniu rowerów w kozły.	„ 27
c) Musztra zwarta — jazda na rowerach.	
55. Jazda na rowerach i zatrzymanie.	„ 28
d) Oddawanie honorów.	
56. Oddawanie honorów.	„ 28

e) Szyki luźne.

57. Postanowienia ogólne.	str. 29
58. Spieszanie drużyny.	" 29
59. Pozostawienie i doprowadzenie rowerów.	" 30
60. Zaskoczenie przez kawalerię	" 30

f) Walka.

61. Natarcie.	" 31
62. Obrona.	" 31
63. Wycofanie się z walki.	" 31
64. Patrol.	" 32
65. Placówka.	" 33

III. Pluton.

a) Postanowienia ogólne.

66. Skład plutonu kolarzy.	" 34
67. Dowódca plutonu.	" 34
68. Zastępca dowódcy plutonu.	" 34
69. Mechanik.	" 34

b) Musztra zwarta.

70. Szyki.	" 35
71. Sprawianie szyków, chwytów i poruszenia.	" 35

c) Szyki luźne.

72. Postanowienia ogólne.	" 35
73. Spieszenie.	" 36

d) Walka.

74. Natarcie.	" 36
---------------	------

75. Obrona.	str. 36
76. Wycofanie z walki i opóźnianie.	„ 37
77. Zasadzki.	„ 37
78. Rozpoznanie.	„ 38
79. Pluton jako szpica.	„ 40
80. Osłona naciągania czat lub ubezpieczanie odpoczynku w czasie marszu.	„ 40
81. Pluton kolarzy jako straż boczna.	„ 41
82. Kolarze w straży tylnej.	„ 41
83. Placówka.	„ 42
84. Pluton w obronie po uchwyceniu ważnego punktu terenowego.	„ 42

IV. Kompania

a) Postanowienia ogólne.

85. Charakterystyka kompanji.	„ 42
86. Skład kompanji.	„ 43
37. Podoficer sprzętowy.	„ 43
88. Majster samochodowo-rowerowy.	„ 43
89. Poczёт dowódcy.	„ 43

b) Musztra zwarta.

90. Szyki.	„ 44
91. Sprawianie szyków, poruszenia, chwytty.	„ 44
92. Defilada.	„ 45

c) Szyki luźne.

93. Szyki luźne i spieszenie.	„ 46
-------------------------------	------

d) Walka.

94. Natarcie.	str. 46
95. Pościg.	„ 46
96. Obrona.	„ 47
97. Wycofanie się z walki i opóźnianie.	„ 47
98. Ubezpieczenie w marszu czołowym.	„ 48
99. Rozpoznanie.	„ 49
100. Czały marszowe.	„ 50
101. Czały zwarte.	„ 50
102. Kompanja w osłonie wystawienia czał.	„ 51
103. Straż boczna ruchoma i stojąca	„ 51

ROZDZIAŁ C.

C. K. M. — NA MOTOCYKLACH.

I. Uwagi ogólne.

104. Charakterystyka i życie oddziałów ckm. na motocyklach.	„ 52
--	------

II. Musztra.

a) Postanowienia ogólne.

105. Musztra ckm. po spieszeniu..	„ 54
106. Odstępy i odległości.	„ 55
107. Kierunkowi.	„ 55
108. Zmiana szyków.	„ 55

b) Pojedynczy ckm.

109. Skład pojedynczego ckm.	„ 56
------------------------------	------

110. Szyki.	str. 56
111. K. m. w rozwiniętym.	„ 57
112. K. m. w dwójkach.	„ 57
113. Zdejmowanie km. z motocykla.	„ 58
114. Składanie km. na motocykl.	„ 58
115. Poruszanie km. na motocyklu.	„ 58

c) Drużyna k. m.

116. Skład.	„ 59
117. Szyki.	„ 60
118. Drużyna k. m. w rozwiniętym.	„ 60
119. Drużyna k. m. w kolumnie pojedynczej.	„ 60
120. Drużyna k. m. w kolumnie podwójnej.	„ 60
121. Drużyna k. m. w kolumnie marszowej	„ 61

d) Pluton c. k. m. na motocyklach.

122. Skład.	„ 61
123. Szyki.	„ 62
124. Pluton k. m. w rozwiniętym.	„ 62
125. Pluton k. m. w kolumnie pojedynczej.	„ 63
136. Pluton k. m. w kolumnie podwójnej.	„ 63
127. Pluton k. m. w kolumnie drużynami rozw.	„ 63
128. Pluton k. m. w kolumnie marszowej.	„ 63

1. The first part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of acquiring knowledge, but also a means of developing the ability to think critically and to make sound judgments.

2. The second part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of acquiring knowledge, but also a means of developing the ability to think critically and to make sound judgments.

3. The third part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of acquiring knowledge, but also a means of developing the ability to think critically and to make sound judgments.

4. The fourth part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of acquiring knowledge, but also a means of developing the ability to think critically and to make sound judgments.

5. The fifth part of the paper discusses the importance of the study of the history of the United States. It is argued that a knowledge of the past is essential for a full understanding of the present and for the development of a sound policy for the future. The author points out that the study of history is not only a means of acquiring knowledge, but also a means of developing the ability to think critically and to make sound judgments.

ROZDZIAŁ A.

Postanowienia ogólne.

I. Uwagi ogólne.

1. Charakterystyka oddziałów kolarzy.

Kolarze dzięki wyposażeniu w rowery, mogą w sprzyjających warunkach drogowych i terenowych rozwijać szybkość większą, niż kawaleria.

Z chwilą wejścia w walkę, względnie w warunkach niepozwalających na użycie rowerów, kolarze spieszą się i działają jak piechota.

Działania oddziałów kolarzy charakteryzuje szybkość i zdolność do zaskoczenia przez obejścia. Ujemną ich cechą stanowi zależność od dróg i troska o bezpieczeństwo sprzętu.

Kolarze działają przede wszystkim na korzyść większych oddziałów, świadomość czego powinna przenikać każdego dowódcę i strzelca.

Największe usługi oddają oddziały kolarzy przez

rozpoznanie, szybkie dostarczanie wiadomości, oraz zabezpieczenie zagrożonych kierunków.

2. Wpływ terenu i warunków atmosferycznych na działanie kolarzy.

Użycie kolarzy jest uzależnione w dużej mierze od stanu i ilości dróg, właściwości terenu, oraz od warunków atmosferycznych.

Najkorzystniejszymi drogami dla kolarzy są szosy, umożliwiające niemal zawsze rozwijanie pełnej szybkości marszowej. Drogi polne o podłożu gliniastym w czasie suszy są dogodne do jazdy, w czasie słoty rozmiękają, utrudniając lub nawet uniemożliwiając użycie rowerów.

Drogi piaszczyste korzystniejsze są do jazdy po deszczu — gorsze w czasie suszy.

Teren równy, lekko pofałdowany, o twardym i suchym podłożu, sprzyja działaniu kolarzy. W takich warunkach kolarze mogą posuwać się nie tylko po drogach i ścieżkach, ale również po bezdrożu, jak łąki, ścierniska, w lesie wysokopiennym bez podszycia i t. d.

Teren górzysty, piaszczysty, oraz bagnisty, wąwozy, rowy, strome pochyłości, gołoledź, śnieg i t. p. utrudniają, a często uniemożliwiają wogóle użycie kolarzy.

Zła pogoda, długotrwałe deszcze, a szczególnie wiatr w twarz i boczny utrudniają marsz kolarzy.

Noc nie sprzyja działaniom kolarzy. Ruch kolarzy jest możliwy w nocy widnej i na szosach o jasnej nawierzchni.

3. Zdolność marszowa kolarzy.

Na drogach dobrych i przy sprzyjającej pogodzie przeciętna szybkość kolarzy wynosi 12 km/godz. — przeciętny dzień marszu do 80 km.

Pojedynczy kolarze, patrole jak również oddziały kolarzy w marszu forsownym mogą uzyskać do 20 km. na godzinę, jednak w czasie nie przekraczającym godzinnego wysiłku.

Oddziały szczególnie zaprawione mogą uzyskać w marszu forsownym w ciągu dnia do 120 km.

Obciążenie rynsztunkiem, noc i mgła wpływają ujemnie na szybkość marszową i ruchliwość kolarzy.

Na odcinkach, gdzie kolarze muszą prowadzić rowery, szybkość ich staje się mniejsza od szybkości piechoty.

4. Broń.

Oddziały kolarzy uzbrojone są w taką samą broń jak piechota.

Kbk. rkm. przewożone są przez kolarzy na ple-

cach lub na rowerze. Ckm. działko piechoty lub moździerz, przewożone są na motocyklach z przyczepką względnie na samochodach.

5. Sprzęt.

Rower — jest środkiem lokomocji, umożliwiającym szybkie przewożenie piechura do miejsca walki.

Kolarz w czasie jazdy nie jest w stanie użyć swojej broni, co powoduje konieczność spieszenia się przed walką.

W pewnych wypadkach mogą kolarze prowadzić walkę zatrzymując rower przy sobie.

Motocykl — jest środkiem do przewożenia ckm., działka piechoty, amunicji, względnie innego sprzętu.

Ckm. działają zasadniczo z ziemi, jednak jeżeli czas lub położenie nie pozwala na ich zdjęcie, mogą działać z powodzeniem z przyczepki w miejscu. Ogień ckm. z motocykli w ruchu, jako mało celny, może być prowadzony tylko na bliskie odległości.

II. Współdziałanie innych broni.

6. Kawaleria i zwiadowcy konni.

Oddziały kolarzy mogą być przydzielane do kawalerii — wówczas podlegają one dowódcy kawalerii.

Mniejsze oddziały kawalerii mogą być przydzielane do kolarzy — wówczas zadaniem ich będzie prowadzenie rozpoznania i ubezpieczenia kolarzy w terenie bezdrożnym.

O ile położenie wymaga wspólnego posuwania się kolarzy i kawalerii, szybkość marszu musi być dostosowana do szybkości kawalerii.

7. Broń pancerna.

Kolarze mogą być przydzieleni dla specjalnych zadań do większego zgrupowania broni panc., lub oddziałów zmotoryzowanych — wówczas podlegają jego dowódcy.

Mniejsze oddziały broni pancernej (lekkie czołgi lub samochody panc.) mogą być przydzielane do kolarzy, celem ułatwienia i spotęgowania ich działań.

Współdziałanie broni pancernej z kolarzami polegać może na wsparciu czołowego uderzenia, względnie na uderzeniu na skrzydła lub tyły nieprzyjaciela, związanego czołowo przez kolarzy.

Poza tym broń pancerna może być użyta do ubezpieczenia kolumny kolarzy (szczególnie boków), lub rozpoznania ważnych punktów terenowych.

W czasie marszu ubezpieczonego przydzielona broń pancerna może posuwać się skokami przed lub za oddziałem kolarzy lub wewnątrz ugrupowania.

8. Łączność z lotnikiem.

Dla łączności z lotnikiem kolarze posługują się płachtami tożsamości i przekazywaczami, przewożonymi na rowerach lub motocyklach.

9. Obrona przeciwlotnicza.

Mniejsze oddziały kolarzy organizują tylko opl. bierną. W czasie jazdy należy unikać, o ile możliwości, tworzenia się kurzu, ponadto należy zwrócić uwagę na ukrycie rowerów i motocykli, które pozostawione wzdłuż drogi są łatwe do rozpoznania.

Dobrze zorganizowana służba obserwacyjno-alarmowa w każdym plutonie kolarzy pozwoli na ukrycie w porę oddziału.

Oddziały większe od plutonu, wyposażone w broń maszynową na motocyklach, organizują ponadto o. p. l. czynną, zgodnie z postanowieniami Reg. Piech. cz. I.

Ckm. na motocyklach szczególnie nadają się do wykonywania opl. skokami.

10. Obrona przeciwgazowa.

Oddziały kolarzy muszą być przeszkolone w użyciu maski gazowej w jeździe na dłuższej przestrzeni.

Służbę ubezpieczeń przeciwgazowych pełnią bez rozkazu wszystkie organa ubezpieczeń (patrole, szperacze, czujki) — zgodnie z Reg. Piech. cz. I.

Jeżeli zachodzi tego potrzeba przydziela się do ubezpieczeń patrol odkażający.

W razie skażenia gazami drogi marszu, oddziały kolarzy wymijają plamy, meldując o tym dowódcy. W razie niemożności obejścia, dowódca zarządza odkażenie plamy przez nałożenie sztucznej nawierzchni i ostrożne jej przekroczenie.

Przy przekroczeniu plamy, należy zwrócić uwagę, by nie nastąpiło rozbryzgiwanie lub rozrzucanie skażonej ziemi przez koła napędowe pojazdów. Dla uniknięcia tego można stosować przenoszenie rowerów i przepychanie motocykli i samochodów.

W wyjątkowych wypadkach, jeżeli położenie tego wymaga, może dowódca zarządzić przejechanie skażonego terenu z założonymi maskami bez uprzedniego odkażenia.

Odkazanie oddziału i sprzętu musi nastąpić natychmiast po wykonaniu zadania.

11. Obrona przeciwpancerna.

O pojawieniu się nieprzyjacielskiej broni pancernej organa rozpoznające i ubezpieczające muszą bezzwłocznie zawiadomić własne oddziały. Ponadto należy natychmiast zaalarmować dowódcę na którego korzyść kolarze pracują, oraz sąsiednie oddziały.

Kolarze w swych działaniach mogą bardzo czę-

sto spotkać się z bronią pancerną, dlatego też muszą być wyszkoleni w zwalczaniu jej.

Do zwalczania broni pancernej przede wszystkim powołani są strzelcy wyborowi oddziałów kolarzy.

Kadra oficerska i podoficerska powinna być wyszkolona w organizowaniu sztucznych przeszkód (barykady, miny przeciwczołgowe, niszczenia), oraz w umiejętnym wykorzystywaniu terenu do zabezpieczenia oddziałów przed działaniem broni pancernej.

Do ubezpieczeń oddziałów kolarzy, szczególnie w marszu, przydziela się patrole pionierów lub saperów na rowerach lub samochodach.

Dla zwalczania broni pancernej przydziela się do oddziałów kolarzy działka przeciwpancerne na motocyklach, działa motorowe i broń pancerną.

III. Dowodzenie.

12. Charakterystyka dowodzenia.

Szybkość posuwania się kolarzy, przywiązanie działań do dróg, działania na szerokich odcinkach, rozciąganie się kolumny w głąb podczas jazdy, zaprzątnięcie uwagi kolarza jeźdźnią — stwarzają trudne warunki dowodzenia oddziałem kolarzy i wymagają od dowódców rozwinięcia dużej energii, rzutkości i umiejętności przewidywania.

Z uwagi na samodzielność zadań kolarzy i ich

specjalny charakter, przed dowódcami kolarzy otwiera się pole do rozwinięcia pełni inicjatywy i umiejętności szybkiego decydowania się.

Ze względu na to, że z chwilą rozpoczęcia wykonywania zadania, dowodzenie oddziałem kolarzy staje się bardzo trudne a nawet często zostaje na dłuższy czas zerwany kontakt między dowódcami a niektórymi częściami oddziału, wskazanym jest, przy wydawaniu rozkazu, czasami podawanie podwładnym swych przewidywań i zamiarów na dalszą metę.

13. Sygnały i znaki.

W czasie akcji rozkazy wydaje się głosem, sygnałami, znakami, przez gońców ustnie lub pisemnie.

Jeżeli nie następuje równocześnie wykonanie pewnych komend i rozkazow — hasło powinno być podane przeciągle.

Podanie znaku powinien o ile możliwości poprzedać gwizd dla zwrócenia uwagi.

Kolarzy obowiązują sygnały i znaki jak w Reg. Piech. cz. II § 2, ponadto następujące:

1) „Zwiększyć szybkość” — pięść zwinięta i poruszana kilkakrotnie w górę i na dół, ponad barkiem.

2) „Zmniejszyć szybkość” — dłoń szeroko otwarta, wzniesiona ponad bark, ręka zgięta w łokciu.

3) „Jazda w prawo” (lewo) — ręka prawa (lewa) wyciągnięta w bok równolegle do ziemi.

4) „Wsiadać — marsz” — przykład wsiadania i znak marszu ręką.

5) „Stój — zsiadać” — podanie znaku dla zmniejszenia szybkości, następnie opuszczenie wolne bokiem w dół wzniesionej w górę ręki, po czym pokazanie ruchu zsiadania przez przykład dowódcy.

6) „Dwójki wprzód” — ręka wyprostowana w bok i kilkakrotny znak ręką do przodu.

7) „Rząd wtył” — kilkakrotne przenoszenie ręki wyprostowanej w bok — do tyłu.

14. Meldunki.

Szczególnie ważne znaczenie dla dowódcy będą miały meldunki od oddziału kolarzy, który otrzymał zadanie rozpoznania lub działa na ważnym kierunku.

Meldunki powinny być nadsyłane szybko, a dotyczyć mają każdej zmiany położenia i wszystkich spostrzeżeń, które mogłyby mieć pewne znaczenie dla dowódcy, któremu podlegają kolarze.

Przy działaniu kolarzy na ważnych kierunkach należy wysyłać co pewien czas meldunki choćby negatywne.

IV. Łączność.

15. Nawiązanie łączności.

Dowódcę kolarzy obowiązuje utrzymanie łączno-

ści w górę, ponadto kolarze muszą wykazać pełną inicjatywę w nawiązywaniu i utrzymywaniu łączności z sąsiadami.

16. Miejsce postoju dowódcy kolarzy.

M. p. dowódcy kolarzy, tak w marszu, jak i na postoju, musi znajdować się w miejscach łatwych do odnalezienia — np. oś marszu, skrzyżowanie dróg, wyraźne punkty terenowe i t. p.

O każdej zmianie m. p. należy bezzwłocznie meldować dowódcy przełożonemu, porostawiając na poprzednim m. p. przez pewien czas gońców lub patrole orientacyjne.

17. Łańcuch sztafet rozstawnych.

Dla uzyskania szybkiego przekazywania meldunków i w braku innego szybkiego środka można organizować łańcuch sztafet rozstawnych po 2—4 kolarzy, zależnie od przewidywanej ilości przesyłanych meldunków.

Odległość poszczególnych sztafet wynosi 1—5 km. i zależną jest od stanu dróg.

Szybkość przekazywania można uzyskać 1 km. w 2-ch minutach.

Techniką przesyłania meldunków polega na kolejnym przekazywaniu meldunku, przez gońca jednej sztafety następnej sztafecie, tak aż do adresata.

Gońcy, po oddaniu meldunków, wracają natychmiast do swoich sztafet. Zatrzymywanie gońców przez odbiorców meldunków lub sąsiednie sztafety jest niedopuszczalne.

Sztafety numeruje się w kolejności, poczynając od miejsca rozpoczęcia wystawienia sztafety.

Łańcuch sztafet musi mieć swojego dowódcę, który organizuje sztafety i jest odpowiedzialny za sprawne ich działanie.

Sztafetami przekazuje się wyłącznie meldunki pisemne.

18. Sygnalizacja optyczna i dźwiękowa.

Dla przesyłania krótkich wiadomości wewnątrz oddziału kolarzy i uzgodnienia ruchu patroli na odległości do $1\frac{1}{2}$ km., po za znakami umówionymi najkorzystniej używać sygnalizacji tarczami sygn., składanymi lub chorągiewkami.

Na odległości dalsze, dla uzgodnienia ruchu patroli, po osiągnięciu pewnych z góry oznaczonych punktów w terenie, zaznaczenie wycofania się, zawiadomienia o pojawieniu się nieprzyjaciela lub jego broni pancernej, stosuje się dymami lub rakietami.

Sygnaly muszą być ustalone z góry, i podawane z punktów dominujących tak, by były łatwe do zaobserwowania.

Do alarmów lotniczych i przeciwigazowych stosuje się gwizdy i syreny.

19. Telefon.

Użycie telefonu przez oddziały kolarzy może mieć zastosowanie jedynie przez włączenie się do wybudowanej już linii telefonicznej.

ROZDZIAŁ B.

ODDZIAŁY STRZELECKIE KOLARZY.

I. Pojedynczy strzelec-kolarz.

a) Musztra z rowerem w ręku.

20. Postawa zasadnicza z rowerem.

Strzelec stoi po lewej stronie roweru, ustawionego pionowo i prostopadle do linii frontu. Prawa ręka w łokciu lekko ugięta, dłonią trzyma nachwytem kierownik w środku, kciuk pod kierownikiem. Prawy pedał w górze nieco do przodu. Poza tym postawa tak jak w Reg. Piech. cz. II. § 4.

21. Postawa swobodna z rowerem.

Strzelec przyjmuje postawę swobodną zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 5.

22. Odłóż rower.

Na rozkaz „odłóż rower” strzelec ujmuje lewą

ręką za lewą rączkę kierownika, prawą za ramę poniżej i z prawej strony siodełka — odsuwa rower o krok od siebie w prawo i kładzie go na lewym boku, po czym przyjmuje postawę swobodną.

23. Marsz z rowerem.

Strzelec rozpoczyna marsz zgodnie z Reg. Piech. cz. II., prowadząc prawą ręką rower za kierownik trzymany jak w postawie zasadniczej.

24. Rodzaje kroków, bieg i stój.

Zgodnie z Reg. Piech. cz. II. — prowadzenie roweru jak w punkcie 23.

25. Zwroty w miejscu.

W prawo zwrot. Na zapowiedź komendy „w prawo” — strzelec przyjmuje postawę zasadniczą. Na hasło „zwrot” uchwytuje lewą ręką za lewą rączkę kierownika, prawą ręką za ramę poniżej siodełka z prawej strony i wykonuje obrót zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 13, unosząc rower, po czym ustawia go w nowym kierunku.

Zwroty w lewo i w tył wykonywa zgodnie z Reg. Piech. cz. II. unosząc rower jak wyżej.

26. Zwroty w marszu.

Zwroty w marszu wykonuje się na rozkaz. Zmianę kierunku roweru skutecznie strzelec przez zacho-

dzenie, przez skręt kierownika w nakazaną stronę i naprowadzenie roweru.

27. Padnij.

Na rozkaz „padnij” strzelec kładzie rower jak w § 22, po czym występuje jeden krok na lewo i pada zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 37, pozostawiając kbk. przewieszony przez plecy.

28. Powstań.

Strzelec powstaje zgodnie z Reg. Piech. cz. II., po czym przystąpiwszy do roweru podnosi go i przyjmuje postawę swobodną.

29. Salutowanie w miejscu, w marszu i w jeździe.

Salutowanie z rowerem w miejscu i w marszu uskutecznia strzelec przez zwrot głowy.

W czasie jazdy na rowerze oddawanie honorów według Reg. Sł. Wewn.

30. Noszenie roweru.

Na rozkaz „na ramię rower” strzelec uchwytuje lewą ręką za lewą rączkę kierownika, prawą podchwytuje górną część ramy z lewej strony, po czym schylając się unosi rower i zakłada na prawe ramię, tak, by ramię znajdowało się pod górną ramą w środku ciężkości. Rower trzyma jak powyżej.

Na rozkaz „postaw” — strzelec zdejmuje rower i ustawia go jak w postawie zasadniczej.

31. Prowadzenie dwóch rowerów.

Strzelec prowadzi dwa rowery po obu stronach ciała, trzymając je rękami w środku kierowników.

32. Przewieszanie karabinka.

Strzelec bez roweru przewiesza kbk. przez plecy tak, by wylot lufy był skierowany na prawo wskos i w górę, kolba pod łokciem lewej ręki.

Strzelec z rowerem przewiesza kbk. przez plecy, po uprzednim odłożeniu roweru lub oparciu go o prawy bok w myśl § 34.

33. Zdejmowanie kbk.

Na rozkaz „karabinek zdejm“ strzelec bez roweru zdejmuje najkrótszą drogą kbk. i stawia go u prawej nogi. Strzelec z rowerem uprzednio odkłada rower lub opiera go o prawy bok, po czym postępuje jak w § 34.

33. Inne chwytty bronią.

Ładowanie i rozładowanie, nakładanie i zdejmowanie bagnetu wykonuje się na rozkaz w myśl Instr. Strzel, cz. I. i Instr. walki z bagnetem z tym, że rower opiera się siodełkiem o prawy bok, zaś dolną częścią ramy o podudzie, po czym kbk. przewiesza się przez plecy, zawiesza na szyji lub zatrzy-

muje w lewej ręce zależnie od potrzeby i rozkazu dowódcy.

35. Kryj się.

Wykonuje strzelec zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 38 z tym, że rower kryje w pobliżu siebie. Kbk. pozostawia przewieszony przez plecy.

36. Skoki.

Wykonuje się zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 40. z tem, że na zapowiedź „skok“ strzelec przygotowuje się do skoku, na hasło „biegiem marsz“ zrywa się, uchwytuje rower i biegnie prowadząc rower. Kbk. jak § 34. Jeżeli teren pozwala dopuszczalnem jest wykonanie skoku jadąc na rowerze.

b) Musztra — w jeździe na rowerze.

37. Jazda na rowerze.

Na rozkaz „wsiadać“ strzelec chwyta oburącz rączki kierownika, występuje pół kroku wlewo wskos pochyla rower ku sobie, przenosi zamachem prawą nogę ponad siodełkiem i stawia stopę na prawym pedale.

Na rozkaz „marsz“ strzelec naciska nogą na prawy pedał, odbija się jednocześnie lewą nogą od ziemi, wsiada, stawiając lewą nogę na lewy pedał, poczem rozpoczyna jazdę.

Na rozkaz „stój“ strzelec hamując zatrzymuje rower, poczem stawia lewą nogę na ziemi.

Na rozkaz „zsiadać“ strzelec przenosi zamachem prawą nogę ponad siodełkiem, stawia ją na ziemi, ustawia prawy pedał prawą nogą w położeniu górnem i do przodu, poczem przyjmuje postawę swobodną.

38. Jazda z prowadzeniem drugiego roweru.

Strzelec ustawia się pomiędzy dwoma rowerami, trzymając je rękami w środku kierowników.

Na rozkaz „wsiadać“ — strzelec chwytając prawą ręką za prawą rączkę kierownika, wsiada na prawy rower, opiepając się lewą ręką na środku kierownika lewego roweru.

Na rozkaz „marsz“ strzelec rusza podobnie jak na jednym rowerze z tem, że w czasie marszu kierownik lewego roweru powinien pozostawać w tyle za kierownikiem prawego roweru — tak, by się nie stykały.

W czasie jazdy należy prowadzić rowery równolegle, przyczem nie należy opierać się na rowerze prowadzonym.

Na rozkaz „stój“ strzelec hamując zatrzymuje oba rowery i opiera lewą nogę na ziemi.

Zsiadanie wykonuje się tak, jak z rowerem pojedynczym.

c) Walka.

39. Postanowienia ogólne.

Walkę prowadzi pojedynczy strzelec-kolarz, zgodnie z Reg. Piech. cz. II. z tem, że przed wejściem do walki pozostawia rower z tyłu.

Po spieszeniu rower musi być ukryty za zasłoną pod opieką i w miejscu łatwym do odszukania.

W obronie rower powinien znajdować się jaknajbliżej strzelca.

W natarciu rowery pozostawione z tyłu powinny być po ukończeniu natarcia doprowadzone, względnie strzelcy wracają po nie.

Jeżeli położenie do tego zmusza i zachodzi obawa utraty sprzętu, strzelec walczy zatrzymując rower przy sobie.

40. Szperacze.

Szperacze posuwają się zazwyczaj drogami i ścieżkami. W terenie bezdrożnym, jeżeli nie pozwala on na jazdę, posuwają się pieszo, prowadząc rowery. Broń muszą mieć stale w pogotowiu, kbk. naładowany z nałożonym bagnetem.

W czasie jazdy kbk, zawiesza się na szyji.

Szperacze posuwają się skokami od zasłony do zasłony, zatrzymując się w dogodnych punktach.

cia obserwacji. W czasie jazdy muszą bacznie obserwować na wszystkie strony, zachowując ostrożność, by nie wpaść niespodziewanie na skrytego nieprzyjaciela.

Odległość szperaczy od oddziału zależna jest od terenu i pory dnia — w terenie otwartym i za dnia wynosi około 500 m.

41. Łączność.

W każdym położeniu bojowym muszą strzelcy kolarze zwracać uwagę na utrzymanie łączności, którą bardzo łatwo utracić, ze względu na szybkość jazdy i trudność obracania się do tyłu, trudność stosowania sygnałów akustycznych.

Obowiązkiem każdego strzelca jest w razie utraty łączności z oddziałem wyżyć wszystkie siły, aby w jak w najkrótszym czasie do oddziału dołączyć.

Łącznicy pomiędzy poszczególnymi członami kolumny kolarzy muszą zwracać baczną uwagę na utrzymanie łączności oglądając się do tyłu. Dotyczy to szczególnie skrzyżowania dróg i skrętów, gdzie wrzaski potrzeby muszą się zatrzymać dla wskazania kierunku.

42. Wypatrywanie powietrza.

Wypatrywacze w marszu posuwają się skokami, zsiadając z roweru dla obserwacji powietrza.

43. Kolarz w marszu i na postoju.

Zachowanie się strzelca w marszu i na postoju

jak w Reg. Piech. cz. II. § 107. Ponadto przed marszem musi strzelec dokładnie zbadać działanie swego roweru, drobne usterki poprawić, podokręcać nakrętki, naoliwić, dopompować powietrze.

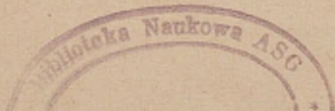
W czasie marszu musi dbać o zachowanie nakazanych odległości i nie pozostawać w tyle. Gdy występuje za zezwoleniem zabiera ze sobą broń i rower. W razie zepsucia się roweru melduje bezpośredniemu przełożonemu lub poleca zameldowanie koledze, występując z szeregu i natychmiast przystępuje do naprawy. Przy większym zepsuciu zgłasza się u mechanika, posuwającego się za oddziałem i wspólnie z nim uskutecznia naprawę — poczem natychmiast dołącza do oddziału.

Pozostanie i dołączenie do oddziału melduje poza bezpośrednim przełożonym — organom służbowym, posuwającym się na tyle oddziału.

Podczas krótkich i dłuższych odpoczynków, przegląda rower, poprawia usterki, o większych zepsuciach melduje mechanikowi.

Na postoju rower musi być oczyszczony, naprawiony i naoliwiony.

Strzelca-kolarza musi cechować troska i dbałość o swój sprzęt w każdej okoliczności.

II. Drużyna

a) Postanowienia ogólne.

44. Skład drużyny.

Jak w Reg. Piech. cz. II. § 110 w tem jeden strzelec wyborowy; ponadto jeden ze strzelców drużyny powinien być przeszkolony jako mechanik rowerowy.

b) Musztra zwarta z rowerami w ręku.

45. Szyki.

Jak w Reg. Piech. cz. II. § 114., ponadto ryc. 1, 2, 3 niniejszego regulaminu.

Odstępy i odległości wynoszą 1 krok, mierząc odstęp pomiędzy rowerami, zaś odległość od tylnego koła przedniego roweru do przedniego koła tylnego roweru.

46. Rozejść się.

Strzelcy występują z szeregu ostrożnie, by nie uszkodzić roweru.

47. Odstępowanie i łączenie.

Na rozkaz „w lewo na x kroków — (biegiem) odstęp” — strzelcy wykonują zwrot od lewego kolejno w miarę powstawania miejsca, krokiem lub

biegiem biorą nakazany odstęp, oglądają się przez ramię prawe, poczem stają w poprzemim froncie.

Odstępowanie w prawo wykonuje się podobnie jak w lewo tylko w kierunku przeciwnym.

Na rozkaz „do prawego (lewego) — łącz” — strzelec wykonuje zwrot w nakazanym kierunku, kolejno dołączając i przyjmując poprzedni front.

48. Poruszenia i chwytty bronią.

Wykonuje się w myśl Rozdz. B. podrozdział I., z tem, że jednoczesność poruszania uzależniona jest od szyku, w jakim drużyna się znajduje.

Podanie w drużynie stosuje się jedynie w rzędzie i w dwójkach.

W dwójkach na rozkaz „padnij” rzędy odstepują krok nazewnątrz, poczem padają.

Na rozkaz „powstań” strzelcy powstają, podnoszą rowery, poczem powracają do poprzedniego szyku i przyjmują postawę swobodną.

49. Sprawianie szyków.

Sprawianie szyków wykonuje się zasadniczo po uprzednim rozpoczęciu marszu drużyny w dwójkach lub rzędzie.

Wyjątkowo, jeżeli zachodzi tego potrzeba, można wykonać zmiany szyków w miejscu.

Przejście z dwuszeregu w dwójki następuje na rozkaz „w prawo — zwrot”. Strzelcy wykonują zwrot w nakazanym kierunku, ustawiając rowery nieco wskos, tak by, przednie koło roweru tylnego zachodziło z lewej strony za tylne koło przedniego roweru, poczem spoczywają nie biorąc odległości. Przepisaną odległość należy wziąć dopiero po ruszeniu drużyny.

Formowanie dwójek z szeregu lub czwórek z dwuszeregu wykonuje się na rozkaz „dwójki (czwórki) w prawo zwrot”; strzelcy uchwytują rowery jak przy zwrotach, jedyńki wykonują nakazany zwrot, drugie numery zaskakują wprzód na lewo od swoich sąsiadów. Odległości i odstępy wyrównuje się w marszu lub na rozkaz.

Formowanie szeregu z dwójek i dwuszeregu z czwórek wykonuje się podobnie, z tem, że drugie numery wykonują zwrot w miejscu, zaś jedyńki zaskakują.

Wtył zwrot. W każdym uszykowaniu na rozkaz „wtył — zwrot” jedyńki występują dwa kroki wprzód, wszyscy wykonują wtył zwrot, poczem jedyńki wstępują dwoma krokami na swoje miejsca. Dla uniknięcia zderzenia rowerów, przy zwrotach lub formowaniu czwórek, w zwartym oddziale, strzelcy w razie potrzeby skręcają kierownik w kierunku obrotu.

50. Marsz i zatrzymanie.

Jeżeli drużyna jest uszykowana w dwójki lub czwórki może rozpocząć marsz i zatrzymać się na komendę jednocześnie według zasad podanych w Reg. Piech. cz. II. § 123.

Z szeregu i dwuszeregu rozpoczęcie marszu następuje na rozkaz „n-ta drużyna... kierunek... rzędem, dwójkami, lub czwórkami od prawego, (lewego) — marsz“. Strzelcy kolejno rozpoczynają marsz, przyjmując nakazany szyk i biorąc przepisane odległości.

Niejednoczesne zatrzymanie następuje na rozkaz „czoło stój“, „stawaj w lewo“. Wykonanie jak w Reg. Piech. cz. II. § 123.

51. Ustawianie rowerów w kozły.

Na rozkaz „w kozły — rowery“ jedyńki występują dwa kroki, wykonują w tył zwrot, wstępując na swoje miejsca, ustawiając rowery, opierając ramą o rowery drugich numerów, kierowniki poza siodełkami, następnie przyjmują poprzedni front.

Na rozkaz „za — rowery“ strzelcy rozbierają kozły, jedyńki występują dwa kroki wprzód, wykonują wtył zwrot, poczem wstępują na swoje miejsca.

Ustawianie rowerów w kozły w dwójkach lub czwórkach wykonuje się tak samo jak w dwuszeregu.

52. Na kierowniki broń i w kozły broń.

Po ustawieniu rowerów w kozły na rozkaz „na kierowniki broń“, strzelcy zdejmują kbk. i wieszają je na zewnętrznej ręczce kierownika własnego roweru kolbą do przodu.

Jeżeli zachodzi potrzeba ustawia się w kozły broń według Reg. Piech. cz. II. § 125, po przednim odstąpieniu od rowerów.

Na rozkaz „za — broń“ strzelcy rozbierają broń i przewieszają przez plecy.

53. Składanie oporządzenia.

Na rozkaz „oporządzenie zdejm“ strzelcy zdejmują oporządzenie i wieszają na kierowniku własnego roweru obok kbk.

Na rozkaz „oporządzenie włoż“ strzelcy wkładają oporządzenie w odwrotnym porządku niż je zdejmowali.

54. Rozejść się po ustawieniu rowerów w kozły.

Strzelcy występują z szeregu, pierwszy szereg wprzód, drugi wtył, ostrożnie, by nie wywrócić koziów.

Na rozkaz „do — rowerów“ strzelcy ustawiają się obok swych rowerów w poprzednim froncie.

c) Musztra zwana — jazda na rowerze.

55. Jazda na rowerach i zatrzymanie.

Szykiem marszu w jeździe są dwójki lub rząd, wyjątkowo na dobrej szerokiej szosie — czwórki.

Jazdę poprzedza rozkaz „wsiadać — kierunek... rzędem, (dwójkami, czwórkami, od prawego, lewego) — marsz“.

Prawoskrzydłowy lub rota rozpoczynają jazdę, przyjmując nakazany szyk, reszta kolejno w miarę tworzenia się miejsca.

Normalna odległość w jeździe wynosi długość jednego roweru. Przy jeździe szybkiej na złych, wąskich i krętych drogach oraz w nocy, odległość reguluje się rozkazem (odległość dwu lub trzech rowerów).

Zatrzymanie poprzedza znak na zmniejszenie szybkości jak w § 13.

Na rozkaz „stój” strzeicy hamują się kolejno od czoła, poczem zsiadają jak w § 37.

Padnij w czasie jazdy wykonuje się kolejno od czoła po uprzednim dołączeniu i spieszeniu.

d) Oddawanie honorów.

56. Oddawanie honorów.

W miejscu i w marszu pieszym drużyna od-

daje honory na komendę drużynowego przez zwrot głowy zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 128.

W jeździe na rowerach w kolumnie dwójkowej lub czwórkowej dowódca drużyny poddaje komendę „baczność”, oddając sam honory przez zwrot głowy.

Na komendę „baczność”. strzelcy, trzymając obu rękami rączki kierownika, prostują się, głowa podniesiona, wzrok nawprost. Należy utrzymać prosty kierunek w jeździe zachowując równanie i krycie.

e) Szyki luźne.

57. Postanowienia ogólne.

Jeżeli nie zostało nakazane pozostawienie rowerów, lub jeżeli warunki tego nie wymagają, drużyna sprawia szyki luźne w myśl Reg. Piech. część II. — prowadząc rowery w rękę.

Jeżeli teren i położenie pozwala, dopuszczalne jest posuwanie się jadąc na rowerach.

58. Spieszanie drużyny.

Spieszanie drużyny następuje na rozkaz drużynowego, a w razie nagłego ognia samorzutnie. Strzelcy zsiadają z rowerów, poczem natychmiast kryją się w przydrożnych rowach lub za najbliższą zasłoną, łącząc do czoła.

59. Pozostawianie i doprowadzanie rowerów.

Drużyna po spieszeniu może wejść w walkę albo cała, albo częściowo.

W pierwszym wypadku przy rowerach pozostaje jeden strzelec, którego obowiązkiem będzie uporządkować je, umieścić w miejscu zakrytem przed obserwacją naziemną i powietrzną, oraz w miarę możliwości przeglądać i uskutecznić naprawę.

W drugim wypadku część drużyny, pozostawiona przy rowerach pod dowództwem zastępcy drużynowego, może być użyta albo do doprowadzenia rowerów, albo do współdziałania z resztą drużyny przez pościg lub obejście.

Powrót drużyny do rowerów może nastąpić przez doprowadzenie rowerów przez inny oddział, przez doprowadzenie przez część drużyny własnej albo przez powrót całej drużyny do rowerów po wykonaniu zadania.

Do doprowadzenia rowerów nie należy używać obsługi r. k. m., ani też strzelców wyborowych.

60. Zaskoczenie przez kawalerję.

W razie nagłego zaskoczenia przez kawalerję na rozkaz „kawalerja — zlewa (prawa, sprzodu, styłu)” lub też bez rozkazu, strzelcy przyjmują od-

powiedni front, zajmują dogodne stanowiska ogniowe, poczem otwierają ogień.

O ile warunki pozwolą, rowery należy pozostawić przed sobą jako przeszkodę.

f) Walka.

61. Natarcie.

Prowadzi drużyna zasadniczo po spieszeniu zgodnie z Reg. Piech. cz. II.

62. Obrona.

Obronę prowadzi drużyna zgodnie z Reg. Piech. część II.

Rowery pozostawia się zależnie od położenia w bezpośrednim sąsiedztwie strzelców, albo zgrupowane styłu w miejscu zakrytem, o ile możliwości pod dachem lub nakryciem.

63. Wycofanie się z walki.

Normalnie drużyna wycofuje się w kierunku na swoje rowery. Jeżeli położenie zmusza do wycofania się w innym kierunku, drużynowy melduje o tem d-cy plutonu, względnie wysyła część strzelców po sprzęt z zadaniem doprowadzenia go do miejsca przewidywanego wycofania się.

64. Patrol.

Szybkość posuwania się patrolu kolarzy uzależniona będzie od zadania, terenu (pokrycie i sieć dróg) i oddalenia od nieprzyjaciela.

Patrol posuwa się skokami z punktu obserwacyjnego do punktu obserwacyjnego, ubezpieczając się szperaczami, których ilość jest zależna od siły patrolu i potrzeby.

Zasadniczo po osi marszu posuwa się para lub grupa szperaczy, z których jeden jest dowódcą. Szperaczy bocznych wysuwać tylko w razie niezbędnej potrzeby na bliskie odległości, a to ze względu na obniżenie szybkości posuwania się patrolu i zmniejszanie się jego siły. Z tych też przyczyn szperaczy bocznych można wysyłać wcześniej po osi marszu, którzy wyprzedzą szperaczy czołowych i odłączą w bok w oznaczonym punkcie, wykorzystując drogi boczne do jazdy.

Po wykonaniu zadania szperacze jak najkrótszą drogą i jak najszybciej dołączają do patrolu.

Działanie patrolu kolarzy musi cechować przede wszystkim szybkość przy zachowaniu ostrożności na zasadzki nieprzyjaciela.

Jeżeli zadanie tego nie wymaga, względnie nie zmusza położenie, patrol nie wdaje się w walkę

z patrolami nieprzyjacielskimi, które wymija, dążąc do rozpoznania sił głównych.

Słabe patrole nieprzyjaciela stara się wziąć do niewoli przez zaskoczenie. Dla uniknięcia zasadzek w drodze powrotnej, o ile możliwości, wykorzystywać inne drogi.

Działania patroli kolarzy w nocy są bardzo utrudnione przez złe warunki do jazdy — dlatego też sposób posuwania się ich będzie zbliżony do działań patroli pieszych. W czasie nocy jasnej i przy dobrych drogach, dzięki cichemu posuwaniu się, patrol kolarzy może osiągnąć bardzo dobre wyniki. Odległość szperaczy od patrolu w nocy zależy od widoczności i możliwości porozumiewania się pół głosem.

65. Placówka.

Działanie i zachowanie się placówki jak w Reg. Piech. cz. II.

Zaciąganie placówki przeprowadza drużyna, ubezpieczając się szperaczami, wysuniętymi na najbliższe punkty obserwacyjne, których po zaciągnięciu placówki ziąga się.

Rowery umieszcza się za zasłoną stylu placówki w bezpośrednim sąsiedztwie zgóry przewidzianej drogi odejścia.

Patrole i podsluchty na przedpole oraz patrole łącznikowe do sąsiednich placówek, placówka może wysyłać na rowerach.

III. Pluton.

a) Postanowienia ogólne.

66. Skład plutonu kolarzy.

Skład plutonu kolarzy jak plutonu strzeleckiego — bez sekcji granatników, ponadto jeden mechanik, jeden kierowca motocyklowy, jeden motocykl sprzętowo-amunicyjny z przyczepką.

67. Dowódca plutonu.

Poza obowiązkami, przewidzianymi w Reg. Piech. dowódca plutonu kolarzy w każdej okoliczności, szczególnie w walce, musi troszczyć się o rowery i motocykle.

68. Zastępca dowódcy plutonu.

Do szczególnych obowiązków zastępcy dowódcy plutonu kolarzy należy dopilnowanie porządku i zwartości kolumny w czasie marszu oraz doprowadzenie sprzętu po spieszeniu.

69. Mechanik.

W czasie marszu posuwa się za plutonem

a w razie potrzeby uskutecznia naprawę uszkodzonych rowerów. Po spieszeniu częściowym lub zupełnem pozostaje przy rowerach, nadzoruje czynności mechaników w drużynach, przeprowadza naprawę poważniejszych uszkodzeń.

b) Musztra zwarta.

70. Szyki.

Szykiem zbiórki plutonu jest dwuszereg — patrz. ryc. Nr. 4, — pozatem szyki zgodnie z Reg. Piech. cz. II. § 219. Odstępy i odległości jak w § 45 niniejszego regulaminu.

Szykiem marszowym plutonu podczas jazdy jest kolumna dwójkowa, jeżeli szerokość drogi pozwoli — kolumna czwórkowa, wyjątkowo rząd.

Dowódca plutonu może zwiększyć odległości między drużynami.

71. Sprawianie szyków, chwytów i poruszenia.

Jak w rozdziale B. II.

c) Szyki luźne.

72. Postanowienia ogólne.

Sprawianie szyków luźnych jak w Reg. Piech. cz. II. oraz rozdział B. II. niniejszego regulaminu.

73. Spieszanie.

Pluton może spieszyć się zależnie od potrzeby cały albo częściowo. Spieszanie częściowe plutonu może nastąpić albo całemi drużynami, albo w drużynach połową stanu. Formę spieszania, pozostawianie i doprowadzanie rowerów reguluje dowódca plutonu.

d) Walka.

74. Natarcie.

Prowadzi pluton kolarzy po spieszeniu w myśl Reg. Piech. cz. II. W wyjątkowych okolicznościach może prowadzić natarcie, zatrzymując rowery przy sobie.

Przy korzystniejszym układzie sieci dróg, oraz przy działaniu na osi należy zgóry przewidzieć część plutonu na rowerach do wykonania pościgu.

75. Obrona.

Pluton kolarzy w obronie działa w myśl Reg. Piech. cz. II.

Rowery pozostawia się zależnie od położenia albo w bezpośrednim sąsiedztwie strzelców, albo zgrupowane drużynami lub całym plutonem styłu, w zakrytem miejscu w pobliżu drogi, o ile możliwości pod dachem.

O ile pluton działa samodzielnie, np. po uchwyceniu ważnego punktu terenowego, może zachować odwód przy rowerach w pogotowiu do przeciwdziałania.

76. Wycofanie z walki i opóźnianie.

W sprzyjających wypadkach (dogodny teren i drogi) pluton kolarzy, wzmocniony ckm. na motocyklach lub taczankach, kawalerją lub bronią pancerną, może prowadzić opóźnianie ogniowe.

Dla przygotowania następnej pozycji wskazane jest wysłać wcześniej zastępcę dowódcy plutonu z patrolem, który zawczasu wybierze stanowiska dla drużyn strzeleckich i broni maszynowej. Strzelcy z patrolu będą użyci do wskazywania stanowisk dla broni maszynowej i napływających kolarzy.

Organizowanie na osi odejścia zasadzek ogniowych przez rozmieszczanie grup strzelców z bronią maszynową, ewent. na motocyklach, wśród zabudowań, małych lasków, lub na dogodnych punktach terenowych — może dać bardzo dobre wyniki, przyczynić się do zdemoralizowania nieprzyjaciela i zyskania na czasie.

77. Zasadzki.

Kolarze szczególnie nadają się do organizowania zasadzek.

Wykonanie w myśl Reg. Piech. cz. II. § 271.

BIBLIOTEKA PODRĘCZNA W.I.N.W.	
Nr.....	
Dział.....	

78. Rozpoznanie.

Pluton kolarzy ewentualnie wzmocniony ckm. kawalerją lub bronią panc. może otrzymać następujące zadania:

- 1) rozpoznanie po osi (kierunku),
- 2) rozpoznanie ściśle ustalonych punktów w terenie.

Pluton rozpoznaje przez obserwację i walkę. Posuwać się będzie zazwyczaj od punktu obserwacyjnego do punktu obserwacyjnego po ustalonej osi (drodze) skokami, wysyłając do przodu i na boki patroli kolarzy i konne. Ilość patroli, ich siła i skład zależne są od terenu, zadania i położenia. Przy wysyłaniu patroli kolarzy przydzielać kilku konnych dla rozpoznania na boki; jeżeli drogi na to pozwolą do patroli konnych kilku kolarzy dla szybszego przesyłania wiadomości. Patrole można wysyłać w promieniu 2—3 km. od osi marszu, zależnie od sieci dróg i terenu.

Dowódca plutonu reguluje sposób posuwania się patroli bocznych, które mogą dołączać na zgóry przewidzianych punktach marszu plutonu, wykorzystując drogi poprzeczne i skośne dla łączności.

Dla zyskania na czasie, wskazaniem będzie wcześniejsze wysyłanie patroli bocznych, które mogą

w razie potrzeby wyprzedzać ubezpieczenia czołowe, zbaczać w odpowiednim miejscu z osi marszu.

Ruch plutonu i wysyłanych patroli musi być zgrany w przestrzeni i w czasie a to dla ułatwienia dołączania patroli względnie nadsyłania meldunków.

Praca patroli wysyłanych na boki szybko zużywa ich siły wobec czego należy w porę przewidzieć zmianę.

Po zajęciu nowego punktu obserwacyjnego, dowódca plutonu wysyła nowe patrole na boki, poczem może, nie czekając na powrót poprzednio wysłanych, posuwać się naprzód zapewniając ich zebranie.

W razie przydzielenia oddziałów konnych szybkość posuwania się plutonu musi być dostosowana do szybkości marszu jeźdźców.

Pozatem działanie jak w Reg. Piech. cz. II. § 293 i § 64 niniejszego regulaminu.

W razie zaangażowania się plutonu w walkę, jeżeli jedna z drużyn została spieszona i uzyskała powodzenie, druga wykonuje pościg, zaś trzecia doprowadza rowery drużyny pierwszej.

Jeżeli dwie drużyny weszły w walkę — trzecia prowadzi pościg, zaś jedna z zaangażowanych drużyn lub obie, zależnie od położenia, powracają po sprzęt.

Jeżeli cały pluton wszedł w walkę — może

wracać po sprzęt cały, względnie jedna lub dwie drużyny.

79. Pluton jako szpica.

Do plutonu kolarzy na szpicy przydziela się konnych i ewentualnie broń pancerną dla ułatwienia ubezpieczeń na boki.

Pluton jako szpica działa podobnie jak pluton na rozpoznaniu, posuwając się ruchem ciągłym lub skokami.

Pluton ubezpiecza się od czoła grupą szperaczy, zaś na boki małymi patrolami, wysyłanymi w razie potrzeby i zależnie od dróg. Małe oddziały nieprzyjaciela szpica spędza uderzeniem czołowym, ewent. kierując część sił dla obejścia.

Pozatem działa jak Reg. Piech. cz. II. § 277.

Jeżeli cały pluton wszedł w walkę, podprowadzenie rowerów może nastąpić przez inny pluton kolarzy, względnie przez nadchodzącą piechotę.

80. Osłona zaciągania czat lub ubezpieczanie odpoczynku w czasie marszu.

Działanie plutonu kolarzy, mającego zadanie osłonić zaciąganie czat lub ubezpieczyć odpoczynek oddziałów w czasie marszu, polega na zamknięciu placówkami dróg dojścia od strony nieprzyjaciela i obsadzeniu punktów obserwacyjnych.

O zbliżaniu się nieprzyjaciela należy jak najszybciej zawiadomić oddziały ubezpieczane i opóźniać jego ruch.

81. Pluton kolarzy jako straż boczna.

Pluton kolarzy jako straż boczna ruchoma posuwa się drogą równoległą do osi marszu kolumny głównej na wysokości tyłu jej straży przedniej, regulując szybkość swego marszu do szybkości marszu kolumny ubezpieczanej; ubezpiecza się sam sprzodu, styłu i z boku ze strony zagrożonej, organizuje rozpoznanie i obserwację.

W razie zagrożenia kolumny ubezpiecza ją przez walkę.

Drogi poprzeczne należy wykorzystać do utrzymania łączności z kolumną ubezpieczaną.

Przydzieleni jeźdźcy patrolują teren bezdrożny i nawiązują łączność z kolumną główną naprzelaj.

Jako straż boczna stojąca pluton osiąga wyznaczony punkt w terenie marszem ubezpieczonym, poczem organizuje się obronnie w kierunku zagrożenia i pozostaje na stanowiskach do przejścia kolumny ubezpieczanej lub do oznaczonego czasu, prowadząc rozpoznanie i obserwację.

82. Kolarze w straży tylnej.

Ugrupowanie i sposób posuwania plutonu ko-

larzy w straży tylnej odpowiada plutonowi kolarzy na szpicy tylko w odwrotnym kierunku.

Z chwilą nawiązania styczności pluton na szpicy tylnej działa jak § 76.

83. Placówka.

Jak § 65 niniejszego regulaminu.

84. Pluton w obronie po uchwyceniu ważnego punktu terenowego.

Po uchwyceniu ważnego punktu terenowego pluton kolarzy organizuje się obronnie, rozpoznaje i obserwuje.

Należy zwrócić uwagę na ubezpieczenie skrzydeł, ponadto zachować część odwodu przy rowerach do przeciwdziałania.

IV. Kompanja.

a) Postanowienia ogólne.

85. Charakterystyka kompanji.

Kompanja kolarzy, wyposażona ewent. w broń maszynową i przeciwpancerną, oraz tabor samochodowy, jest zdolna do działań samodzielnych w ramach zgrupowań (ew. w. j.) piechoty lub kawalerji.

Ze względu na to, że działania jej mogą trwać nieraz kilka dni, szczególnie w walkach ruchowych

kompanja kolarzy jest na taki okres czasu samo-
wystarczalną pod względem zaopatrzenia.

86. Skład kompanji.

Kompanja kolarzy składa się z:

- dowódcy kompanji,
- pocztu dowódcy kompanji i drużyny gosp.
- 3-ch plutonów strzeleckich
i ewentualnie z
- 1-go plutonu ckm. na motocyklach (samo-
chodach).

87. Podoficer sprzętowy.

Podoficer sprzętowy jest pomocnikiem dowódcy kompanji w odniesieniu do gospodarki sprzętem technicznym i materiałami pędnymi.

88. Majster samochodowo-rowerowy.

Do obowiązków majstra należy opieka techniczna oraz organizowanie napraw uszkodzonego sprzętu.

W czasie walki znajduje się przy pozostawionym sprzęcie, uskuteczniając z mechanikami naprawy.

89. Poczët dowódcy.

Jak w Reg. Piech. cz. II. § 284.

Patrolu telefonicznego używa się do włączania do wybudowanych linii telefonicznych.

Pionierzy mogą być użyci do obrony przeciwpancernej i przeciwigazowej, do usuwania i organizowania przeszkód oraz do przeprowadzania zniszczeń.

b) Musztra zwarta.

90. Szyki.

Zasadniczym szykiem zbiórki kompanji jest rozwinięty (ryc. 5). Zbiórka może być wykonana w kolumnie plutonowej (ryc. 6) w dwójkach lub czwórkach.

Podczas jazdy szykiem marszowym kompanji jest zasadniczo kolumna dwójkowa, może być kolumna czwórkowa, wyjątkowo rząd.

Pozatem patrz Reg. Piech. cz. II. § 285 i Rozdz. B. II. i III. niniejszego regulaminu.

Szybkość marszu kompanji reguluje dowódca czołowego plutonu. Dowódca kompanji może w razie potrzeby nakazać powiększenie odległości między plutonami.

Motocykle tworzą oddzielną kolumnę i posuwają się skokami.

91. Sprawianie szyków, poruszenia, chwytów.

Jak w Reg. Piech. cz. II. § 266 i rozdział B. II, niniejszego regulaminu.

Przy zmianie szyków dowódcy plutonów prowadzą swoje plutony w kolumnie dwójkowej, nakazując przyjęcie szyku kolejno od czoła.

Pluton ckm. ustawia się jako pluton 4-ty w szyku rozwiniętym na lewym skrzydle kompanji, lub w kolumnie plutonowej za trzecim plutonem.

Motocykl dowódcy kompanji ustawia się na prawem skrzydle pierwszego plutonu o jeden krok od dowódcy plutonu. Motocykl dowódcy plutonu ckm. na prawem skrzydle plutonu ckm.

W kolumnie plutonowej motocykl d-cy plutonu km. kryje na prawe skrzydło plut. strzel., d-ca plut. — na d-ców plut. strzel.

Poczet dowódcy kompanji ustawia się w odległości 3 kroków za lewym skrzydłem ostatniego plutonu.

92. Defilada.

Do defilad występuje kompanja bez pocztu w składzie trzech plutonów strzeleckich i plutonem ckm. tylko z obsługą ckm., jadącą na motocyklach.

Na defiladzie maszeruje kompanja pieszo z rowerami w kolumnie czwórkowej lub plutonowej, względnie jedzie na rowerach w kolumnie czwórkowej.

Oddawanie honorów w czasie jazdy i w marszu pieszym z rowerami jak § 56. Salutuje tylko dowódca.

c) Szyki luźne.

93. Szyki luźne i spieszanie.

Sprawianie szyków luźnych w myśl Reg. Piech.
cz. II.

Spieszanie jak § 73 niniejszego regulaminu.

d) Walka.

94. Natarcie.

Kompania kolarzy po spieszeniu prowadzi natarcie zgodnie z Reg. Piech. cz. II., zatrzymując, przy korzystnie biegnących drogach, odwód przy rowerach w gotowości do pościgu.

Kompania w odwodzie posuwa się w myśl rozkazu dowódcy wraz ze sprzętem za walczącymi oddziałami lub zatrzymuje się w dogodnym punkcie terenowym w gotowości do działania na korzyść walczących oddziałów — szczególnie do pościgu. Drogi, prowadzące w kierunku nieprzyjaciela, muszą być zawczasu rozpoznane.

95. Pościg.

Działanie kompanii kolarzy w pościgu polega przede wszystkim na wyprzedzaniu cofającego się nieprzyjaciela, uderzaniu z boku i tyłu, organizowaniu zasadzek ogniowych, przeszkadzaniu

w organizowaniu pozycji opóźniających i stałym nękaniu jego straży tylnych.

Broń maszynową, broń pancerną, względnie artylerię, wskazanym jest w pościgu wysuwać do przodu.

96. Obrona.

W obronie działa kompania w myśl Reg. Piech. cz. II.

Pozostawianie rowerów i motocykli jak w § 75 niniejszego regulaminu. Grupowanie rowerów i motocykli całej kompanii w jednym miejscu nie jest wskazanym ze względu na mogące wyniknąć trudności w rozbieraniu.

W odwodzie należy umieszczać kompanię w pobliżu dróg, prowadzących w kierunkach przewidzianych przeciwnatarć.

W razie użycia do przeciwnatarcia, kompania dojeżdża na rowerach i działa po spieszeniu.

97. Wycofanie się z walki i opóźnianie.

Wycofanie się z walki reguluje dowódca kompanii, wyznaczając kolejność odejścia plutonów, uwzględniając warunki wycofania się poszczególnych plut. do rowerów. Plutony wycofują się do sprzętu pod osłoną broni maszynowej i patroli. Dla uzgodnienia wycofania się mogą być stosowane sygnały rakietami lub dymami.

Kompania kolarzy wzmocniona ckm. na motocyklach, ew. kawalerią, bronią pancerną i artylerią, może otrzymać zadanie samodzielnego opóźniania po osi.

Dowódca kompanii wybiera poszczególne pozycje opóźniające, o ile nie zostały one wyznaczone przez wyższego dowódcę.

Wobec dużej łatwości oderwania się, kompania może rozwinąć wszystkie swoje siły, albo ich gros na poszczególnych pozycjach. Wówczas może dowódca kompanii wysłać na następną pozycję opóźniającą mały oddział z zadaniem jak w § 76.

Skrzydła ubezpiecza kawaleria lub broń pancerna — odwód pozostaje przy rowerach w gotowości do przeciwdziałania.

W żadnym wypadku nie należy dopuścić do obejścia i zepchnięcia z osi marszu, zapewniając sobie w porę możliwość dojścia do rowerów i wycofania się.

Przydzielona broń pancerna może być użyta do przeciwuderzenia czołowego, przeciwdziałania obejściu, do zwrotów zaczepnych na skrzydło nieprzyjaciela i do ułatwienia oderwania się kolarzom.

98. Ubezpieczenie w marszu czołowym.

Kompania kolarzy ubezpiecza się od czoła szpicą, zaś na boki patrolami, wysyłanymi w miarę potrzeby i zależnie od dróg.

Siła ubezpieczeń kompanii w sumie nie może przekroczyć 1/3 całego stanu.

Przydzieloną broń pancerną i kawalerię można użyć w terenie bezdrożnym do ubezpieczeń na boki.

W celu rozpoznania wysyła się na odległość 2—4 km. patrole przed szpicą po osi marszu i ewentualnie drogami bocznymi równoległymi.

Patrole, po nawiązaniu styczności z nieprzyjacielem, utrzymują ją aż do nadejścia kompanii.

99. Rozpoznanie.

Kompania kolarzy ewent. wzmocniona kawalerią i bronią pancerną może otrzymać zadania:

- 1) rozpoznanie po osi;
- 2) rozpoznanie oznaczonego punktu lub kilku punktów w terenie;
- 3) rozpoznanie w pasie.

Kompania może prowadzić rozpoznanie zależnie od ilości i kierunku dróg w pasie szerokości do 10 km. i na odległość jednego dnia marszu piechoty.

Sposób działania kompanii podobnie jak plutonu kolarzy.

Wysyłanie nowych patroli, po wykonaniu skoku, powinno uprzedzać powrót poprzednio wysłanych.

Przydzielona broń pancerna może być użyta do przyspieszenia ruchu szpicy — wtedy może posuwać

się skokami przed lub za szpicą, do ubezpieczenia na boki w terenie bezdrożnym, do samodzielnego rozpoznawania ważnych punktów terenowych, albo posuwać się za gros kompanii jako odwód do działania w momencie zaangażowania się w walkę.

100, Czaty marszowe.

Kompania kolarzy ubezpiecza swój postój zdala od nieprzyjaciela przez zamknięcie dróg dojścia placówkami i wysyłanie patroli i podsłuchów w kierunku nieprzyjaciela.

Dowódca kompanii musi zgóry wybrać stanowiska, na których zamierza się bronić w razie nadejścia nieprzyjaciela.

101, Czaty zwarte,

Czaty zwarte organizuje kompania w myśl Reg. Piech. cz. II.

Rowery i motocykle pozostawiają placówki przy sobie w ukryciu.

Zaciąganie czat odbywa się pod osłoną jak § 80.

W miejscu, skąd prowadzą dogodne drogi w kierunku nieprzyjaciela, przewidzieć odwód czat z rowerami w gotowości do użycia.

Rozpoznanie dróg musi być zawczasu przeprowadzone.

102. Kompania w osłonie wystawiania czat,

Działanie kompanii kolarzy w osłonie zaciągania czat, w wyznaczonym pasie terenu, polega na zamknięciu dróg dojścia od nieprzyjaciela i działaniu jak w § 80.

W pewnych wypadkach kompania może otrzymać zadanie powstrzymania przez pewien czas ewentualnie posuwającego się nieprzyjaciela. Wówczas zajmuje stanowiska obronne na kierunku, skąd spodziewany jest nieprzyjaciół i ubezpiecza przydzielony sobie pas placówkami.

103. Straż boczna ruchoma i stojąca.

Działanie jak w § 81.

ROZDZIAŁ C.

C. K. M. — na motocyklach.

I. Uwagi ogólne.

104. Charakterystyka i użycie oddziałów ckm. na motocyklach.

Oddziały ckm. na motocyklach mogą wchodzić w skład organiczny oddziałów kolarzy, lub też mogą być przydzielane do innych rodzajów broni, posiadających odpowiednią szybkość.

Karabiny maszynowe, amunicja, oraz bezpośrednia obsługa k. m. (karabinowy i celowniczy) przewożone są na motocyklach — reszta obsługi jeździ na rowerach.

Dzięki przewożeniu na motocyklach karabinowego i celowniczego, ckm. są zdolne do natychmiastowego otwarcia i prowadzenia ognia, do czasu przybycia reszty obsługi. Funkcję taśmowego spełnia przejściowo kierowca motocyklowy.

Ckm. są umieszczane na motocyklach w ten sposób, że można prowadzić ogień bez zdejmowania ich z motocykli. Ogień w czasie jazdy może być wykonywany w wypadkach wyjątkowych i jest skuteczny na najbliższe odległości.

Po zajęciu stanowisk ogniowych, motocykle winny być umieszczone w miejscu zakrytem przed ogniem i obserwacją nieprzyjaciela, przy drodze umożliwiającej łatwy wyjazd z za zasłony i szybkie doprowadzenie motocykli do stanowisk ogniowych. Jeżeli teren i położenie pozwolą szczególnie w opóźnianiu i pościgu, można umieścić motocykle w ukryciu w bezpośrednim sąsiedztwie stanowisk ogniowych k. m.

Motocykle pozostają pod opieką kierowców, których obowiązkiem jest utrzymanie stałej łączności z ich k. m. i gotowości do jazdy.

Rowery obsługi mogą być pozostawione przy motocyklach lub też złożone w innem miejscu. W takim wypadku należy pozostawić je pod opieką strzelca, którego obowiązki określa § 59 niniejszego regulaminu.

Ujemną stroną motocykli jest hałas wywoływany pracą silnika, co może łatwo zdradzić nieprzyjacielowi ich obecność. Wzgląd ten należy mieć na uwadze, szczególnie w działaniach nocnych lub na rozpoznaniu.

Z tego powodu często może zajść potrzeba przeciągana motocykla przez obsługę nawet na dłuższej przestrzeni.

Należy dążyć, aby część obsługi k.m., a w szczególności karabinowi, byli przeszkoleni jako kierowcy motocyklowi.

Ze względu na różną szybkość, równomierne posuwanie się motocykli i obsługi na rowerach będzie miało rzadko miejsce i to na krótkich przestrzeniach. Normalnie obsługa na rowerach będzie posuwać się swoją szybkością, dołączając do oddziału kolarzy, zaś motocykle skokami w niewielkiej odległości od obsługi.

Sposób posuwania się oddziału reguluje dowódca, wyznaczając swojego zastępcę do tej części oddziału, gdzie zajdzie potrzeba.

Dowódcy ckm. na wszystkich szczeblach obowiązani są w każdym położeniu otoczyć opieką sprzęt motocyklowy i rowerowy.

Użycie ckm. na motocyklach w walce ujmuje Rozdz. B. i C. niniejszego regulaminu.

II. Musztra.

a) POSTANOWIENIA OGÓLNE.

105. Musztra ckm. po spieszeniu.

Podrozdział II. Musztra — zawiera postanowienia, dotyczące musztry ckm. z motocyklami. Po zdję-

ciu k. m. z motocykli obowiązuje musztra w myśl regulaminu kompanji c. k. m.

106. Odstępy i odległości.

Odstępy między motocyklami mierzy się między ich przednimi kołami.

Odległość między motocyklami mierzy się od tylnego koła pierwszego motocykla do przedniego koła tylnego motocykla, tak samo odległości i odstępy między motocyklami i rowerami.

Odległość strzelców z rowerami od strzelców bez rowerów mierzy się od stóp strzelca bez roweru do najbliższej części roweru strzelca z rowerem.

107. Kierunkowi.

Kierunkowym dla pojedynczego k. m. w rozwinętym i w dwójkach jest motocykl z k. m., który ustawia się przyczepką na nakazany kierunek.

Przy motocyklach z przyczepkami lewostronnymi na kierunek ustawia się sam motocykl.

W drużynie i plutonie kierunkowym jest pierwszy lub prawoskrzydłowy k. m.

108. Zmiana szyków.

Zmianę szyków wykonuje się w miejscu lub marszu na rozkaz.

Jeżeli oddział stojący ma po zmianie szyku maszerować, należy rozkaz zmiany szyku uzupełnić rozkazem marszu jak § 115.

b) Pojedynczy k. m.

109. Skład pojedynczego k. m.

Pojedynczy k. m. składa się z :

- karabinowego,
- celowniczego,
- taśmowego,
- 2-ch amunicyjnych,
- pomocniczego,
- 2-ch kierowców motocyklowych,
- 2-ch motocykli z doczepekami.

Na motocyklach jedzie :

- 2-ch kierowców, karabinowy, celowniczy.

Na rowerze jedzie : — reszta obsługi.

110. Szyki.

Szykiem zwartym pojedynczego k. m. może być :

a) rozwinęty — jak szyk zbiórki ryc. Nr. 7.

b) w dwójkach — jak szyk marszowy ryc. Nr. 8.

W czasie marszu w razie potrzeby może dowódca zarządzić dowolny sposób posuwania się obsługi z rowerami za motorem lub obok.

111. K. m. w rozwiniętym.

Na rozkaz „N-ty k. m. kierunek... za motocyklami w rozwiniętym — zbiórka“.

Motocykl z k. m. ustawia się w nakazanym miejscu i kierunku lub 3 kroki za dowódcą, motocykl amunicyjny na równej wysokości w odstępnie 4-ch kroków w lewo.

Kierowca motocyklowy ustawia się z lewej strony motocykla na wysokości siodełka, karabinowy kryje za motocykl w odległości 1 kroku, celowniczy w prawo od karabinowego za środkiem doczepki. Reszta obsługi ustawia się w drugim szeregu w kolejności: 1-szy amunicyjny, 2-gi amunicyjny, taśmowy, pomocniczy.

112. K. m. w dwójkach.

Na rozkaz „N-ty k. m. kierunek... za motocyklem w dwójkach — zbiórka“.

Motocykl z k. m. z bezpośrednią obsługą ustawia się w nakazanym miejscu i kierunku lub 3 kroki za dowódcą — jak § 111. Reszta obsługi z rowerami kryje: 1-szy i 2-gi amunicyjny — celowniczego taśmowy i pomocniczy — karabinowego.

Motocykl amunicyjny kryje motocykl z k. m. o 1 krok za obsługą.

113. Zdejmowanie k. m. z motocykla.

Na rozkaz „N ty k. m. — wprzód (wprawo, wtył) — z motocykla” — kierowca odpina z lewej a karabinowy z prawej zapięcia umocowujące nóżki k. m. — reszta obsługi ustawia rowery w kozły, szybko dochodzi do motocykla, zdejmuje sprzęt, poczym ustawia się w rzędzie 3 kroki za karabinowym, który staje w odległości 10 kroków od motocykla.

Obsługa rozbiera sprzęt następująco: karabinowy jedną skrzynkę amunicyjną, celowniczy — k. m. właściwy, taśmowy — podstawę, amunicyjni — po dwie skrzynki amunicyjne, pomocniczy — części zapasowe.

114. Składanie k. m. na motocykl.

Na rozkaz „N ty k. m. — na motocykl”, obsługa składa swój sprzęt na motocykl, wykonywując odwrotnie czynności jak przy zdejmowaniu, poczym odchodzi na swoje miejsca i rozbiera rowery.

115. Poruszenia k. m. na motocyklu.

Na rozkaz „wsiadać” — obsługa jadąca na motocyklach, zajmuje swoje miejsca, siadając: kierowcy mot. na 1-szych siodełkach, karabinowy na 2-gim

celowniczy na doczepce za k. m. Reszta obsługi siada na rowery.

Na rozkaz „silniki — w ruch” kierowcy zapuszczają silniki.

Na rozkaz marszu, poprzedzony zapowiedzią szyku, kierowcy włączają biegi, rozpoczynają jazdę przyjmując nakazany szlak. Obsługa na rowerach rusza na motocyklach w dwójkach, względnie posuwa się zależnie od rozkazu jak w § 110.

Rozkaz „stój” poprzedza znak ręką „zmniejszyć szybkość”, Rozkazem do zatrzymania motocykla jest rozkaz ustny, znak ręką lub zatrzymanie motocykla dowódcy.

Na rozkaz „zsiadać” kierowcy gaszą silniki cała obsługa zsiada.

c) Drużyna k. m.

116. Skład.

Drużyna k. m. składa się z :

- drużynowego,
- 2-ch k. m. z obsługami,
- 4-ch motocykli z przyczepkami.

Stan: 3 ch Podofic., 14-tu strzelców, 2 ckm., 4 motocykle.

Na motocyklach jadą: drużynowy, 2-gi karabinowy, 2 celowniczych, 4-ch kierowców — razem 8 szeregowych.

Na rowerach jadą: pierwszy karabinowy z resztą obsługi — razem 9 szeregowych.

117. Szyki.

Rozróżniamy następujące szyki:

- a) rozwinięty, ryc. Nr. 9.
- b) kolumna pojedyncza, ryc. Nr. 10.
- c) kolumna podwójna ryc. Nr. 11.
- d) kolumna marszowa ryc. Nr. 12.

118. Drużyna k. m. w rozwiniętym.

Szykiem zbiórki drużyny jest szyk rozwinięty.

Na rozkaz „n-ta... drużyna — kierunek... w rozwiniętym — zbiórka“, pierwszy k. m. ustawia się 3 kroki za dowódcą w rozwiniętym, drugi k. m. — w odstępnie 4 kroków w lewo. Obsługi poszczególnych k. m, ustawiają się jak ryc. 9.

118. Drużyna k. m. w kolumnie pojedynczej.

Na rozkaz „n-ta drużyna — kierunek... w kolumnie pojedynczej — zbiórka“, pierwszy k. m. ustawia się 3 kroki za drużynowym, obsługa w dwójkach; za nim — w odległości 3 kroków 2-gi k. m. jak ryc. 10.

120. Drużyna k. m. w kolumnie podwójnej.

„Na rozkaz „n-ta drużyna — kierunek — w ko-

lumnie podwójnej — zbiórka”, pierwszy k. m. ustawia się 3 kroki za drużynowym w dwójkach, drugi na równej wysokości w lewo w odległości 4 kroków — jak ryc. 11.

121. Drużyna k. m. w kolumnie marszowej.

Na rozkaz „n-ta drużyna — kierunek — w kolumnie marszowej — zbiórka”, motocykle ustawiają się w rzędzie w odległości 3 kroków między sobą, obsługa na rowerach ustawia się za nimi w dwójkach w odległości 3 kroków od motocykli (ryc. 12).

d) Pluton c. k. m. na motocyklach.

122. Skład.

Pluton c. k. m. składa się z:

- dowódcy plutonu,
- zcy dcy plutotu,
- podoficera obserwatora,
- oceniacza odległości,
- pocztowego dowódcy plutonu,
- mechanika,
- rusznikarza,
- 2-ch drużyn c. k. m.
- 1 podoficera + 3 strzelców obsługi zapasowej
- 10-ciu kierowców mot.,

— 10-ciu motocykli — w tym 1 osobowy dcy plut.,

4 pod ckm., 4 amunicyjne, 1 sprzętowy,

Stan: 1 of., 9 pdf., 37 strzelców, 4 ckm, 10 motocykli.

Na motocyklach jadą: 1 of., 5 podof. (w tym kapral obs. na mot. dowódcy plutonu, 2 drużynowych, 2 karabinowyc) 4-ch celowniczych, 1 rusznikarz na motocyklu sprzętowym, 10 kierowców.

Na rowerach jedzie: 4 pdf., w tym zastępca dowódcy plutonu i 22 szeregowych obsługi.

123. Szyki.

Rozróżniamy następujące szyki:

- a) rozwinięty, ryc. Nr. 13,
- b) kolumna pojedyncza,
- c) kolumna podwójna,
- d) kolumna drużynami w rozwiniętym,
- e) kolumna marszowa.

124 Pluton k. m. w rozwiniętym.

Na rozkaz „pluton k. m. — kierunek... w rozwiniętym — zbiórka“, motocykl osobowy dowódcy plutonu względnie 1-szy k. m. ustawia się 3 kroki za dowódcą plutonu lub w nakazanym kierunku.

Drużyny k. m. ustawiają się w rozwiniętym

w lewo na równej wysokości, odstęp między drużynami 4 kroki, motocykl sprzętowy kryje na motocykl amunicyjny 4-go k. m.

135. Pluton k. m. w kolumnie pojedynczej.

Na rozkaz „pluton k. m. — kierunek — w kolumnie pojedynczej — zbiórka”, pierwsza drużyna ustawia się w odległości 3 kroków za dowódcą w kolumnie pojedynczej, za nią druga drużyna w odległości 3 kroków.

126. Pluton k. m. w kolumnie podwójnej.

Na rozkaz „pluton k. m. — kierunek — w kolumnie podwójnej — zbiórka”, pierwsza drużyna ustawia się w kolumnie podwójnej za dowódcą, za nią w odległości 3 kroków druga drużyna.

127. Pluton k. m. w kolumnie drużynami w rozwiniętych.

Na rozkaz „pluton k. m. — kierunek — w kolumnie drużynami w rozwiniętych — zbiórka”, pierwsza drużyna ustawia się w odległości 2 kroków za dowódcą w rozwiniętych, druga kryje pierwszą w odległości 3 kroków.

128. Pluton k. m. w kolumnie marszowej.

Na rozkaz „pluton k. m. — kierunek — w ko-

lumnie marszowej — zbiórka”, motocykle ustawiają się drużynami w rzędzie w odległości 3 kroków od siebie, za nimi w odległości 3 kroków staje w dwójkach obsługa z rowerami pod dowództwem zastępcy dcy plutonu.

28213

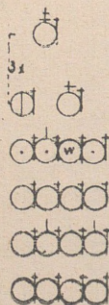
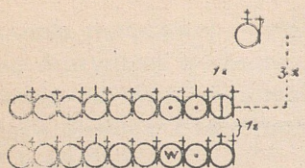
OBJAŚNIENIA ZNAKÓW

- Dzwódeczka Kompanji
- " plutonu
- Z-ca d-cy "
- Drużynowy
- Z-ca drużynowego lub karabinowy c.k.m.
- Kapral obserwator
- Karabinowy c.k.m.
- Celowniczy c.k.m.
- " c.k.m.
- Amunicyjny c.k.m. i c.k.m.
- Pomocniczy c.k.m. 6128
- Taśmowy c.k.m.
- Kolarz z rowerem
- Kierowca motocyklowy
- Podof. obsługi zapas c.k.m.
- Strzelec " " "
- Ordynans osobisty
- Strzelec wyborowy
- Mechanik
- Rusznikarz
- Motocykl osobowy
- " pod c.k.m.
- " amunicyjny

RYCINA

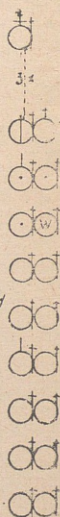
Ryc. 1 DRUŻYNA KOLARZY
W DWUSZEREGU.

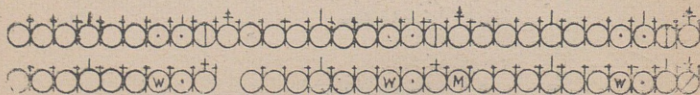
Ryc. 2.

DRUŻYNA KOLARZY
W CZWÓRKACH.

Ryc. 3
DRUŻYNA KOLARZY
W DWÓJKACH

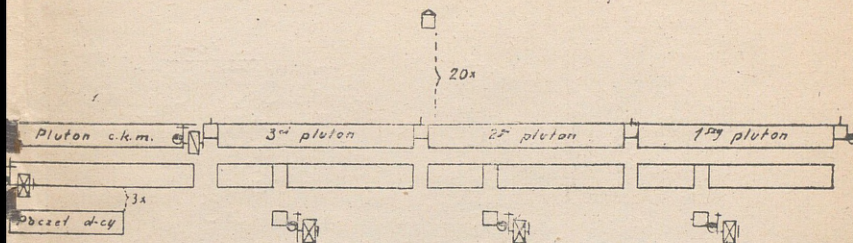

Ryc. 4
PLUTON KOLARZY W DWUSZEREGU.

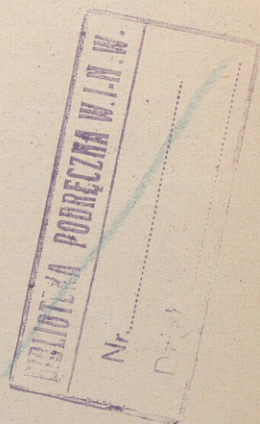
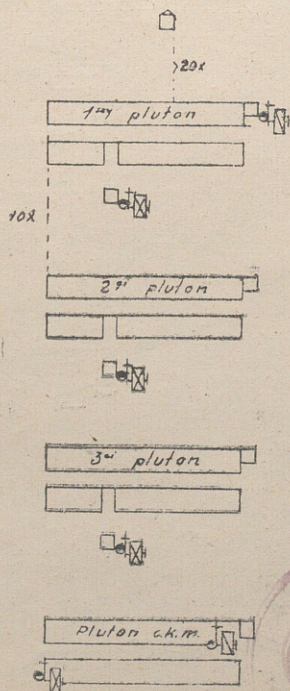

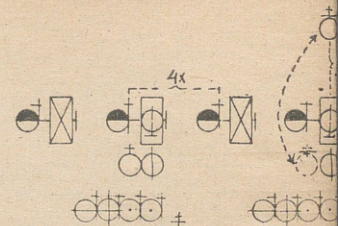
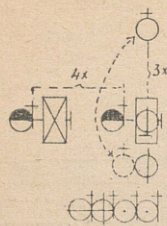
13x

Ryc. 5.
KOMPANJA KOLARZY W ROZWINIĘTYM

Ryc. 6.
KOMPANJA KOLARZY W KOLUMNIE PLUTONOWEJ

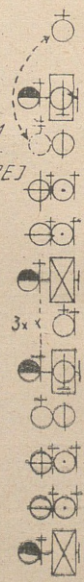
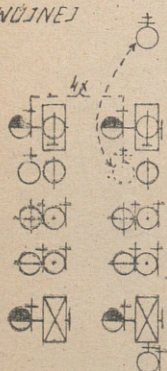

Ryc. 10
 DRUŻYNA C.K.M.
 W KOLUMNIE POJEDYN-
 CZEJ

Ryc. 12
 DRUŻYNA C.K.M.
 W KOLUMNIE
 MARSPOWEJ

Ryc. 11
 DRUŻYNA C.K.M. W KOLUMNIE
 PODWÓJNEJ

Ryc. 13.
 PLUTON C.K.M. W ROZWIINIĘTYM

BIBLIOTEKA

ASG

NAUKOWA

998